

Størvælse omtrent vil blive staaende. Vel er det sandt, at ved Fredslutningen skete der en For- mindskelse i det Omraade, hvorfra den i Begyn- delsen blev udredet, og der hørvede sig derfor ogsaa dengang Stemmer for en Nedsættelse, Stem- mer, som forresten fuldstændig ere forstummede. Jeg anser derfor en Million Kr. for at være den Norm, hvorfra man kan gaa ud. Saa er der endelig det Spørgsmaal, som jeg ogsaa vilde have fremfat, men som nu har faaet sin forelø- bige Behandling ved den Udtalelse, der kom fra den meget ærede Konseilspræsident. Jeg forlan- ger ingenlunde, at den ærede Ordfører nu skal give mig Svar paa disse Spørgsmaal, som maaske ere komne ham noget pludselig. Jeg vil være tilfreds, hvis jeg kan faae noget Mere at vide ved 3die Behandling end de 6 Ord, som er alt, hvad der foreligger fra Udvalgets Side.

Formanden (Rrabbe): Af de berørte Spørgsmaal vil jeg dog synes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det Indhold, som dette Lovforslag har, rettest har sin Plads i et særskilt Lovforslag eller paa Finantsloven, bør anses som uddebateret ved 2den Behandling af Finantslovsforlaget.

Ordføreren (Wint her): Ja, det er vanskeligt at svare paa Alt, hvad der kan blive spurgt om, men det kan jo heller ikke nytte det ærede Medlem, at han faar Svar af mig, thi jeg kan ikke give ham Svar paa Udvalgets Begne, og hvad jeg og han kunne mene, har vist ikke stor Interesse for Thinget at faae at vide. Da det ærede Medlem imidlertid er tilfreds med at faae Svar til 3die Behandling, vil der jo finde en Forhandling Sted om Sagen mellem 2den og 3die Behandling, maaske der da er nogle af Udvalgets Medlemmer, der finde sig foranledigede til at svare paa Noget deraf, og jeg skal da med Joindielse referere det til det ærede Medlem. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har en noget besynderlig Anskuelse om, hvad man kan kalde Regel, og hvad man kalder Undtagelse. I det ærede Medlems Foredrag, da vi havde Sagen til 1ste Behandling, erindrer jeg, at han mente, at det var aldeles undtagelsesvis, at man havde bestemt Apanager ved særlig Lov; men Sagen er: alle de Tilfælde, som have foreligget, ere blevne afgjorte ved særlig Lov. Naar jeg undtager den første Bestemmelse om Apanager, som fandt Sted umiddelbart efter Overgangen til den nye Forsatning, hvor der var en hel Del Apanager tilstede i Genhold til kongelige Resolu- tioner, om hvilke man skulde tage Bestemmelse i Genhold til den nye Forsatning, og hvor man gik den Vej, efter at der var forelagt et Lovfor- slag af Regeringen, at sætte Apanagerne ind paa Finantsloven, hvor de, som det ærede Medlem ganske rigtigt sagde ved den nævnte Leilighed, siden ere blevne staaende, ere alle senere Appa-

nager givne i Genhold til særlig Lov. Det fore- kommer mig altsaa noget underligt at kalde det en Regel, da der kun foreligger et eneste Til- fælde; naar jeg tager Apanager og andre Dota- tioner til trykkelige Personer, findes der, saavidt jeg erindrer, otte Tilfælde, der ere afgjorte ved særlig Lov, og kun eet; hvor det er stet ved Fi- nantsloven. Dette var altsaa blot en lille Be- mærkning ligeoverfor det ærede Medlems Forun- dringer; naar han forundrer sig, kan jeg jo ogsaa forundre mig noget — det kan vel saa om- trent gaa lige op. Da det ærede Medlem ikke har fundet sig foranlediget til at stille noget som helst Ændringsforslag, uagtet han havde Anled- ning dertil, og uagtet man maatte have ventet det efter hans særlige republikanske Anskuelser, forekommer det mig, at det vilde være uden Nytte at opholde Thinget; hvis man for Diebliffet vilde debattere Sagen videre med det ærede Medlem. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Be- mærkninger og opstaae det Videre til 3die Be- handling.

Formanden (Rrabbe): Den ærede Ord- fører synes i Diebliffet at have glemt, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) har gjort et Forslag, og det er netop Grunden, hvorfor jeg anser det for urigtigt atter at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Apanager bør gives ved særlig Lov eller paa Fi- nantsloven. Spørgsmaalet om, hvorvidt et æret Medlem har republikanske eller monarkiske An- skuelser, tror jeg ikke, at det er nyttigt at sætte i Forbindelse med dette Lovforslag.

Bajer: Med Hensyn til den sidste Be- mærkning skal jeg kun sige, at man i mine Ud- talelser her i Thinget forgjæves vil søge republi- kaniske Anskuelser; hvorledes jeg iøvrigt tænker, er Noget, jeg ikke lægger Skjul paa. — Jeg vil kun gjøre en Berigtigelse ligeoverfor den ærede Ord- fører; naar han sagde, at den eneste Gang, man bevilgede Apanager paa Finantsloven, var i 1850, er det ikke ganske nøagtigt. Der er nemlig i alt Fald bevilget en Forhøjelse paa Finantsloven, idet nemlig Arbejdslovens Apanage blev forhøjet paa Finantsloven alene. Der foreligger imidler- tid her ogsaa en Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side; jeg har nemlig ikke talt om, at der i saa Henseende var en Regel om at give Apanager paa Finantsloven, jeg benyttede nemlig netop Udtrykket: at vende tilbage til den tidligere Praxis, at give Apanagerne paa Finantsloven, og deri ligger jo, at de senere ere blevne givne ved særlig Lov. Det, som jeg har udtalt, og som jeg fastholder, er, at naar man ser paa den Sum, som Apanagerne i Alt udgjøre, staar den største Del af Summen alene paa Finantsloven og kun den mindre Del paa særlig Lov.